

til Landsstinget skulde udredes af Statskassen, eller selv af Amtsreparitionsfonden. Det Hele gjælder i Grunden kun om høist ubetydelige Summer, om Summer, som det ialfsald kun hvert fjerde eller ottende Aar kan falde i en Communes Lod at betale; og der handles her om saadanne Misforhold, som vi, om vi end kunne rette dem med Hensyn til dette enkelte Punkt, ikke kunne rette i mange lignende Tilfælde. Saaledes f. Ex. naar Communens Udsendte skulle reise hen for at vælge Amtsraadsmedlemmer, da faae de ingen Betaling, der er ingen Tale om, enten det er kort eller langt, de have at reise, de reise deres Bei og klage ikke derover; saaledes gaaer det ogsaa i andre Henseender. Nogle have længere til Skolen, Nogle have længere til Kirken end Andre, Nogle maae reise længere for at komme til Herredsfogeden og Amtsforvalteren, men hvem taler om det? Man anseer det for en nødvendig Inconvenienc, som man vilde ansee det for smaaligt at lægge Vægt paa, uagtet det i mange Henseender kunde være af fuldt saa megen Betydning som det, her handles om. Saaledes have f. Ex. nogle Udredere af Rytterhæste kun een Mil at reise med deres Heste, Andre have derimod over 20 Mil at sende dem, men man vilde ansee det for en Urimelighed, om de være komne og havde forlangt, at Godtgjørelsen skulde udredes til dem i Forhold til det Mileantal, de have at reise med deres Heste. Ligesom saaledes i det Hele taget den foreliggende Sag synes i sig selv at være af ringe Vigtighed, saa mener jeg, at den endnu saameget mere maa ansees for at være af meget underordnet Vigtighed, naar man betragter dette Tremarksførgsmaal i Sammenligning med hvad der dog her egentlig handles om. Det stilles nemlig her ved Siden af en af vore betydningsfuldste politiske Rettigheder, og just ved Siden af denne, bliver Spørgsmaalet om disse 3 Mk. saa høist ubetydeligt. Var det en ringe Sag, der handlede om, saa kunde man sige, det er et ringe Pengeløb, det staaer i Forhold til Sagen; men, hvor der handles om en vigtig Sag, da at ville gjøre megen Tale om en ringe Pengendgift, det synes at være temmelig smaaligt. Ligeledes kan jeg ikke nægte, at jeg synes, at der er noget

Støbende for mig i den Fremstilling, hvormed Udvalget har ledsaget sit Forslag. Det søger nemlig at motivere denne § 2 derved, at det siger: det nu Bestaaende indeholder en Ubillighed, som maaskee ogsaa kunde have betænkelig Indflydelse paa Balget, da man ikke anseer det for umuligt, at Folk af Sparommelighed kunde stemme paa Personer, som boede i en Ende af Communen, nærmere ved Balgdistrictet, for saaledes maaskee, at spare 3 Mk.; fremdeles: at man maaskee endog kunde gjøre Accord underhaanden med Folk, som man kunde faae til at reise for billigere Betaling. Jeg vil ikke nægte, at en saadan Synsmaade kunde findes, og at man endog kunde tale om Sligt mellem hinanden indbyrdes, idet man traf paa Skuldrene derved, men jeg vilde meget nødtigt have, at saadanne Dtringer og Meninger om Folks Anskuelse af Balgene og disses Betydning skulde udtales her i Salen, end sige, at de skulde udtales i Udvalgets Betænkning, og allerminst maatte noget Sligt fremkomme i en Lov, som udgik herfra Salen. Jeg troer, at, naar man betragter vore nye erhvervede politiske Rettigheder som noget Betydningsfuldt, saa fordrer den, om jeg saa maa sige, politiske Blufærdighed, at vi ikke tale om de enkelte Mangler og mindre betydelige Misbrug og om de Smaaligheder, som i enkelte Henseender kunde findes at være forbundne dermed, men at vi i det Hele taget helst lade Loven blive som den er, uden at røre formeget ved den for saadanne Smaatings Skyld. Jeg skal altsaa stemme imod den anden Paragraph.

C. S. Hansen: Jeg kan i det Væsentlige henholde mig til det sidste Foredrag, vi her have hørt i denne Sal. Jeg har ogsaa fundet, at det er en Ubetydelighed, hvorom her handles, og at man ikke burde indlade sig derpaa; men da Sagen nu er kommen for her i Thinget, saa skylder jeg at give en factisk Oplysning, som specielt er forlangt af mig, og fornemmelig vedrører Bestemmelsen i § 2. Den Anholt ligger, som bekendt, 7- eller 8 Mil fra det faste Land, et undertiden med Fare forbundet Farvand at passere; den er henlagt til Randers Amts Balgfreds. Der har hidtil ingen Balgmand mødt fra denne D; det er jo ligefrem efter Loven ikke tilladt at udeblive,